

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ
НІЖИНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ**

**ФГБОУ ВПО «ВОЛГОГРАДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АГРАРНЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ»**

**ФГБУО ВПО «ВЕЛИКОЛУКСКАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ
СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННАЯ АКАДЕМИЯ»**

**УО «БЕЛОРУССКАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННАЯ
АКАДЕМИЯ»**

КОЛЛЕДЖ ЭКОНОМИКИ И ФИНАНСОВ, Г. АСТАНА, РЕСПУБЛИКА КАЗАХСТАН

**РОЛЬ ІНСТИТУТІВ ОСВІТИ ТА НАУКИ У ФОРМУВАННІ
ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СУСПІЛЬСТВА**
МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРСЬКО-ВИКЛАДАЦЬКОГО СКЛАДУ,
НАУКОВЦІВ, АСПІРАНТІВ І СТУДЕНТІВ

**РОЛЬ ИНСТИТУТОВ ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ В
ФОРМИРОВАНИИ ИННОВАЦИОННОЙ КУЛЬТУРЫ ОБЩЕСТВА**
МАТЕРИАЛЫ МЕЖДУНАРОДНОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ ПРОФЕССОРСКО-ПРЕПОДАВАТЕЛЬСКОГО
СОСТАВА, НАУЧНЫХ РАБОТНИКОВ, АСПИРАНТОВ И
СТУДЕНТОВ

**EDUCATIONAL INSTITUTIONS AND SCIENCE, THEIR ROLE
IN CREATING INNOVATING CULTURE OF SOCIETY**
THE MATERIALS OF THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC
CONFERENCE OF PROFESSORS, TEACHERS,
SCIENTIFIC WORKERS,
POST-GRADUATES AND STUDENTS

**Ніжин
2013**

УДК 378.14
ББК 74.58 + 72.4 (4 Укр)
М 34

Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства/
зб. наук. праць / наук.ред. В.С. Лукач – Ніжин: ПП Лисенко М.М., 2013. – 520 с.

Рекомендовано до друку вченою радою від 25.04.2013, № 7.

Редакц. колегія:

В.С. Лукач (науковий редактор); С.В. Толочко (заступник наукового редактора);
А.Г.Кушніренко; О.І.Литвинов; І.І.Махмудов; М.М.Муквич; І.Г.Тивоненко;
В.П.Литовченко; М.О.Демидко; Є.І.Храпач; Ю.А.Кліментовський; З.Д.Овчарик;
В.М.Стригун; С.П.Джупін; Г.М. Македон.

У збірнику надруковані доповіді учасників Міжнародної науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів **«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**, висвітлено результати наукових досліджень, проведених науково-педагогічними працівниками, науковими співробітниками, аспірантами та студентами ФДБОЗ ВПО «Волгоградський державний аграрний університет»; ФДБОЗ ВПО «Великолукська державна сільськогосподарська академія»; ЗО «Білоруська державна сільськогосподарська академія»; Коледжу економіки та фінансів, м. Астана; Університету Мадриду; Ризького технічного університету; Університету ім. Карла в Празі; Карагандинського університету ім. Є.А. Букетова; ЗО «Поліський державний університет»; Білоруського державного аграрного технічного університету; Національного університету біоресурсів і природокористування України; ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»; Білоцерківського національного аграрного університету; Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»; Національного авіаційного університету; Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут»; Львівського національного аграрного університету; Київського національного університету будівництва і архітектури; Луцького національного технічного університету; Рівненського національного університету водного господарства та природокористування; Уманського національного університету садівництва; Дніпропетровського державного аграрного університету; Бердянського державного педагогічного університету; Одеського державного аграрного університету; Ніжинського державного університету ім. М.Гоголя; Чернівецького торговельно-економічного інституту КНТЕУ; ННЦ «Інститут механізації і електрифікації сільського господарства» НААН України; Інституту механізації тваринництва НААН; Глухівського агротехнічного інституту ім. С.А.Ковпака Сумського НАУ; ВП НУБіП України «Немішаївський агротехнічний коледж»; Ніжинського ліцею Ніжинської міської ради при НДУ ім. М.Гоголя.

Тексти статей друкуються в авторській редакції. Відповідальність за інформацію, подану в науковому дослідженні, несуть автори статей.

© ВП НУБіП України «Ніжинський
агротехнічний інститут»
© автори статей

**ОСОБЕННОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ХОЛДИНГОВ В СФЕРЕ АПК
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ**

Евсеев Е.Б., магистрант УО “Полесский государственный университет”

Организация агропромышленного производства на основе кооперации имеет приоритетное значение в сфере АПК, динамичное развитие экономики которого основывается на консолидации и взаимодействии ресурсов и возможностей товаропроизводителей, отраслей и сфер хозяйствования.

Холдинговые компании, сфера АПК, кооперация, интеграция, интегрированные структуры

Организация агропромышленного производства на основе кооперации имеет приоритетное значение в сфере АПК, динамичное развитие экономики которого основывается на консолидации и взаимодействии ресурсов и возможностей товаропроизводителей, отраслей и сфер хозяйствования. Вся деятельность сельскохозяйственных товаропроизводителей базируется на различных формах и типах кооперации - как горизонтальной (когда объединяются субъекты интеграции одной иерархической ступени), так и вертикальной (когда происходит объединение разных звеньев хозяйствования) выигрывают именно те предприятия и их объединения, которые более широко и системно используют принципы и преимущества кооперации.

Как показывает опыт развития кооперации в зарубежных странах, интегрированные структуры, объединяющие в своем составе различные звенья (от производства сельскохозяйственной продукции до ее реализации конечным потребителям), являются более эффективными и приспособленными к условиям рыночной экономики и характеризуются большим разнообразием по организационно-правовым формам, составу участников, видам деятельности, формам собственности.

Развитые западные страны осуществили мощный технологический прорыв на качественно новый уровень производства и потребления продовольствия благодаря кооперации, специализации и концентрации производства как крупных, так и мелких фермерских хозяйств. Разносторонняя кооперация как по горизонтали, так и по вертикали обеспечила глубокие структурные сдвиги и организационно-хозяйственные изменения во всем продовольственном комплексе. Это послужило основой для резкого повышения темпов роста производительности труда, значительной экономии трудовых, материальных и энергетических ресурсов сельского хозяйства.

Наиболее распространенными моделями интегрированных связей и формирований здесь являются:

1) контрактная система взаимоотношений между сельхозпроизводителями, перерабатывающими, сбытовыми и обслуживающими организациями;

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів
«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**

2) агропромислові форми, створені шляхом об'єднання капіталів і праці юридичних і фізичних осіб (корпорації, кооперативи);

3) комбінати, в яких представлений весь технологічний цикл від виробництва сільськогосподарської продукції, її переробки до реалізації кінцевому споживачеві;

4) об'єднання, створені без утворення юридичної особи, очолювані фірмою-інтегратором ;

5) форми, що здійснюють зв'язки з іншими учасниками об'єднання на контрактній основі або шляхом участі в формуванні їх власності;

6) холдингові компанії.

Дослідження досвіду розвитку кооперації в АПК нашої республіки дозволило сформулювати наступні напрями формування інтеграційних відносин:

- приєднання збиткового сільськогосподарського підприємства до ефективно працюючого сільськогосподарського, переробляючого або обслуговуючого підприємства;

- передача невикористаних земель державних унітарних підприємств в довгострокову оренду інвесторам;

- створення інвесторами нових сільськогосподарських підприємств з переважанням їх частки в уставному капіталі. В більшості випадків це створення дочірніх або залежних підприємств;

- передача земельних часток в уставний капітал підприємства-інвестора;

- робота за угодами про спільну діяльність, яка найбільше розвинулася при короткостроковій співпраці сільськогосподарського підприємства і підприємства-інвестора по вирощуванню сільськогосподарської продукції. Наявність даної схеми обумовлено можливістю мінімізації податкових платежів.

Найбільш розвиваючимися формами встановлення кооперативно-інтеграційних зв'язків в АПК Білорусії в поточний період є:

створення переробляючих виробств великотоварними сільськогосподарськими підприємствами;

організація регіональних багатоотраслевих і продуктових агропромислових формувань;

створення агропромислових формувань підприємствами і організаціями різних галузей.

Таким чином, дослідження розвитку кооперації різних країн свідчать про необхідність прийняття відповідних інституційних змін і нормативно-правових актів з метою удосконалення економічних умов, стимулюючих створення і функціонування більш ефективних типів і форм кооперативно-інтеграційних формувань.

Виконані дослідження показують, що в нових умовах господарювання змінюються і завдання кооперації, які можна звести до наступного:

- об'єднання зусиль суб'єктів господарювання для виконання встановлених функцій, здійсненню концентрації засобів на пріоритетних напрямках виробництва, переробки і реалізації продукції;

- раціональне і ефективне використання земельних, трудових і матеріально-технічних ресурсів за рахунок оптимізації їх витрат в єдиній технологічній ланці;

- розширення можливостей впровадження досягнень науково-технічного прогресу, передових технологій в сільському господарстві і переробляючих галузях, застосування високоефективної техніки, висококваліфікованого праці;

- адаптовані до конкретних умов мотивація використання передових методів організації виробництва і стимулювання праці;

- повышение эффективности использования производственного потенциала агропромышленного производства;
- расширение возможностей внедрения новейшей техники и передовых технологий в сельском хозяйстве и перерабатывающих отраслях, применение высококвалифицированной труда;
- создание благоприятных производственных и социальных условий для работников, повышение заинтересованности в производительном труде и рост качества жизни;
- обеспечение взаимного интереса участников в получении общего максимального конечного результата в технологической цепи «производство - переработка – сбыт».

В процессе исследований сформулированы основные тенденции развития кооперации и агропромышленной интеграции в период формирования рыночной экономики, суть которых состоит в следующем.

1. Повышается роль кооперации в снижении издержек производства. Кооперация по вертикали значительно снижает долю товаропроизводителей, в первую очередь сельскохозяйственных, в розничной цене продуктов питания и эффективность их деятельности. [2]

2. Кооперирование позволяет:

- охватить интеграционными процессами те подотрасли и категории сельских товаропроизводителей, которые невыгодны крупному товарному производству или мало осуществимы в региональном масштабе;
- достичь оптимальной концентрации производства в условиях кооперативного объединения, позволяющей повысить производительность труда и снизить издержки производства на каждом этапе технологического процесса;
- адаптировать к конкретным условиям и укрепить производственно-экономические связи между участниками кооперации с целью повышения эффективности функционирования кооперативного объединения.

3. Развитие кооперативно-интеграционных отношений между субъектами АПК позволяет преодолеть техническую отсталость сельскохозяйственных предприятий по сравнению с промышленными, снизить значительную зависимость результатов их работы от природно-климатических условий, уменьшить риск капиталовложений только в сельскохозяйственное производство и сократить число посредников при реализации продукции.

4. Повышение синергического эффекта кооперации и интеграции на основе снижения расходов на каждой стадии производственного процесса и минимизации цены конечного продукта за счет более рационального использования производственных ресурсов (использование собственного транспорта, комплектующих материалов, более полная нагрузка машин и оборудования и т. п.) и снижения расходов на оплату услуг сторонним организациям, включая услуги кредитно-финансовых организаций.

5. Возрастает экономическое значение создаваемых крупных кооперативно-интегрированных образований за счет проявления так называемого эффекта масштаба производства, позволяющего обеспечить гарантированный сбыт конечной продукции, увеличить долю своего присутствия на рынке через повышение конкурентоспособности продукции, крупные кооперативно-интеграционные образования облегчают получение кредитов на более выгодных условиях, расширяют возможности диверсификации производства, позволяют достичь кумулятивного эффекта налоговых выплат.

6. Всесторонний учет совокупности факторов, влияющих на содержание кооперативных процессов в зависимости от конкретных целей, организацию и эффективное

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів
«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**

развитие интегрированных агропромышленных формирований. По нашей оценке, их влияние носит неоднозначный характер: одни способствуют благоприятному протеканию процесса (наличие факторов производства: земли, труда, капитала и управленческих структур), другие ограничивают (неблагоприятный инвестиционный климат, диспаритет цен, несовершенство законодательной базы), третьи действуют неоднозначно (природно-климатические, экологические, социальные). Полагаем, что в зависимости от конкретных обстоятельств одни и те же факторы могут как стимулировать, так и сдерживать интеграционные процессы.

7. Расширение функций маркетинга при функционировании крупных кооперативных структур и как итог - повышение значимости их присутствия на рынке. Полагаем, что в новых условиях хозяйствования происходит переосмысление производственной концепции кооперирования, которая основывалась на росте производства, снижении издержек и получении прибыли за счет увеличения оборота, и доминирующей становится новая концепция, основанная на разработке эффективных кооперативно-интеграционных форм связи между производством и потреблением, связующими звеньями которых выступают обмен и распределение.

Поскольку кооперация функционирует на принципах самоопределения и самофинансирования, то за счет доходов от коммерческой деятельности она обеспечивает повышение уровня жизни работников, способствует решению социальных задач, создает благоприятные возможности для роста доходов участников кооперативных объединений, обеспечивает охрану их имущественных интересов. Посредством решения задач кооперативной организации достигается также решение задач отдельных отраслей, всего АПК и государства в целом. Реализация данных направлений развития АПК обусловливается принятой законодательной базой.

Основным документом, регулирующим порядок создания и деятельности холдингов, является подписанный Президентом Республики Беларусь Указ от 28.12.2009 N 660 «О некоторых вопросах создания и деятельности холдингов в Республике Беларусь» (далее - Указ N 660). С 20 января 2012 г. вступили в законную силу изменения и дополнения, касающиеся некоторых вопросов создания и деятельности холдингов, которые предусмотрены Указом Президента Республики Беларусь от 13.10.2011 N 458 «О внесении дополнений и изменений в некоторые указы Президента Республики Беларусь по вопросам создания и деятельности холдингов».

Термин «холдинг» является производным от английского - «держатель», т.е. в русской интерпретации это «держательная» компания, которая владеет контрольными пакетами акций других компаний.

Согласно Указа N 660 холдинг - это объединение юридических лиц (участников холдинга), в котором одна из коммерческих организаций или физическое лицо (не является участником холдинга, но управляет им) оказывают влияние на решения, принимаемые участниками холдинга на основании владения 25% и более долей в уставном фонде (простых акций) либо обладания статусом собственника имущества унитарного предприятия.

Холдинг не является юридическим лицом.

Таким образом, холдинг обладает следующими признаками:

- объединение только коммерческих организаций, т.к. если в роли управляющего выступает физическое лицо - собственник, то оно не входит в состав холдинга и осуществляет исключительно управление таким объединением без образования управляющей компании холдинга;

- участниками могут быть только хозяйственные общества, унитарные предприятия;

- управляющая компания (собственник) осуществляет управление участниками холдинга путем оказания влияния на принимаемые решения на основании:

владения 25% и более процентами акций (долей в уставных фондах);

обладания статусом собственника имущества унитарного предприятия;
управления деятельностью дочерних компаний холдинга (унитарных предприятий, учрежденных управляющей компанией либо по отношению к которым она приобрела статус учредителя по иным основаниям), а также учреждений, созданных управляющей компанией холдинга;

договора доверительного управления 25% и более простых (обыкновенных) акций (долей в уставных фондах) дочерних компаний холдинга;

иного договора, в соответствии с которым управляющей компанией холдинга приобретаются права по управлению деятельностью дочерних компаний холдинга;

- имеется решение управляющей компании или собственника о создании холдинга;

- холдинг зарегистрирован и включен в Государственный реестр холдингов.

Стоит отметить, что у управляющей компании (собственника) нет обязанности принять решение о создании и зарегистрировать холдинг при наличии его существенных признаков.

Таким образом, регистрация холдинга является добровольной.

Отграничение холдинга от схожих объединений:

1. Отличия холдинга от финансово-промышленной группы (далее - ФПГ):

- холдинг создается на основании решения управляющей компании (собственника), а ФПГ возникает на основании договора;

- в холдинг могут входить только унитарные предприятия и хозяйственные общества, а в ФПГ - любые юридические лица;

- участники холдинга могут участвовать одновременно в нескольких холдингах, а участники ФПГ могут быть участниками только одной ФПГ;

- от имени холдинга выступает управляющая компания (собственник), а управление в ФПГ осуществляется советом управляющих.

2. Отличие холдинга от хозяйственной группы.

Холдинг является разновидностью хозяйственной группы, но законодательство о хозяйственных группах не может применяться к холдингам без специального указания в нормативных правовых актах.

3. Отличие холдинга от банковского холдинга.

Банковский холдинг существует с целью надлежащего банковского надзора. Порядок создания и деятельности холдингов с участием банков и небанковских кредитно-финансовых организаций (банковских холдингов) определяется специальными законодательными актами.

Указ N 660 предусматривает следующие этапы процедуры создания холдингов:

1. Получение согласия антимонопольного органа.

Согласие получается в соответствии с Законом Республики Беларусь от 10.12.1992 N 2034-XII «О противодействии монополистической деятельности и развитии конкуренции».

2. Регистрация холдинга в Министерстве экономики Республики Беларусь (государственная пошлина за регистрацию не взимается). Эта процедура уже не носит формального характера, т.к. ранее в регистрации холдинга могло быть отказано только при неполучении согласия антимонопольного органа.

Указом N 660 установлен перечень случаев для отказа в государственной регистрации холдинга.

3. Внесение изменения в наименование управляющей компании холдинга.

В течение 2 месяцев со дня регистрации холдинга управляющая компания должна включить в свое фирменное наименование слова «управляющая компания холдинга», внести соответствующие изменения в учредительные документы и обратиться в регистрирующий орган за государственной регистрацией таких изменений и (или) дополнений, а также в Министерство экономики Республики Беларусь с заявлением о внесении изменений в перечень участников холдинга в связи с изменением наименования управляющей компании

холдинга.[3]

Также в устав управляющей компании необходимо включить положения о ведении консолидированного бухгалтерского учета и отчетности холдинга, обязанности соблюдения конфиденциальности полученной от дочерних компаний холдинга информации. Срок для внесения соответствующих изменений в устав управляющей компании не установлен.

Можно выделить следующие положительные моменты в создании холдинга:

- решение о совершении крупной сделки между участниками холдинга может принимать управляющий (директор) соответствующего участника холдинга;
- директор участника холдинга может выполнять работу на основании трудового договора (контракта) в других участниках холдинга;
- участниками холдинга могут быть субъекты с различными режимами налогообложения;
- участник холдинга не отвечает по долгам управляющей компании (собственника), но управляющая компания отвечает солидарно с участником холдинга (собственника) по сделкам, заключенным участником холдинга во исполнение обязательных указаний управляющей компании (данное правило будет применяться, если управляющая компания (собственник) имеет 50% + 1 в отношении дочерней организации);
- организация, участник холдинга, может участвовать в нескольких холдингах, в том числе с одной и той же управляющей компанией или собственником;
- управляющая компания холдинга вправе формировать централизованный фонд за счет отчислений от прибыли участников холдинга, остающейся в их распоряжении после уплаты налогов, сборов (пошлин), других обязательных платежей;
- полученные управляющей компанией холдинга - налоговым резидентом Республики Беларусь денежные средства для формирования централизованного фонда, а также полученные участниками холдинга - резидентами Беларуси из централизованного фонда при исчислении налога на прибыль не включаются в состав внереализационных доходов;
- участники холдинга вправе осуществлять безвозмездную передачу имущества иным участникам холдинга - резидентам Республики Беларусь без уплаты налога на прибыль при одновременном соблюдении предусмотренных законодательством условий;
- безвозмездная передача имущества не подпадает под правовое регулирование Указа N 300;
- управляющая компания холдинга, осуществляющая только деятельность по управлению, освобождается от отчислений в инновационные фонды.

Отрицательные моменты создания холдинга:

- каждый участник холдинга самостоятельно уплачивает все налоги (за исключением случаев, когда резидент признан постоянным представителем нерезидента в целях налогообложения и других случаев, предусмотренных налоговым законодательством);
- участники холдинга ограничены в установлении целей, на реализацию которых можно направить средства, выделенные из централизованного фонда;
- отсутствие достаточной правоприменительной практики деятельности холдингов в Беларуси. [1]

Таким образом, в перспективе преимущества холдинговых компаний в Беларуси могут состоять в том, что холдинги:

- борются с конкурентами своей объединенностью, консолидацией (совместное лоббирование интересов, контроль за определенной долей рынка);
- имеют самодостаточную вертикально интегрированную систему от добычи сырья до выпуска готовой продукции (в процессе производства товаров нет надобности в привлечении третьих лиц - посредников, повышается эффективность и сокращаются издержки производства);
- обладают объединенным производством, техническим опытом и научно-

СЕКЦІЯ 2

«Удосконалення процесів менеджменту, обліку та аудиту на підприємствах: світовий та вітчизняний досвід»

исследовательскими разработками и т.д.;

- перераспределяют средства с целью уравнивания доходов дочерних компаний, покрывая убытки одних прибылями других.

Рассматривая холдинг, нельзя не остановиться на том, что во многих правовых системах, предпринимательское объединение может вести консолидированный бухгалтерский учет и соответственно консолидировано уплачивать налоги.[4]

Однако, в отличие от указанного выше подхода, который позволяет в определенной ситуации «экономить на налогах», белорусский законодатель применительно именно к холдингам не рассматривает их в качестве особого субъекта налоговых отношений.

Каждый из участников холдинга является самостоятельным налогоплательщиком, следовательно, объединение в холдинг ничего не дает для налоговых отношений.

Список литературы

1. Указ Президента Республики Беларусь УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ 28 декабря 2009 г. N 660 “О НЕКОТОРЫХ ВОПРОСАХ СОЗДАНИЯ И ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ХОЛДИНГОВ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ”
2. Гусаков, В.Г. Продовольственная кооперация: оценки и перспективы / В.Г. Гусаков // Агрэоэканоміка. -2006. -№ 5.-С. 2-10.
3. Гусаков, В.Г. Рыночный ли западный рынок или основы и перспективы развития корпоративно-кооперативной организации агропромышленного производства / В.Г. Гусаков // Известия Академии аграрных наук Республики Беларусь. - 2000. - № 4. - С. 3-8.
4. Запольский, М.И. Интеграционные процессы в АПК в условиях переходной экономики / М.И. Запольский. - Минск: Ин-т аграрной экономики НАН Беларуси, 2005. - 204
5. Запольский, М.И. Механизм совершенствования интеграционных процессов в аграрном секторе экономики / М.И. Запольский [и др.]. - Минск: Центр аграрной экономики Института экономики НАН Беларуси, 2006. - 267 с.

Организация агропромышленного производства на основе кооперации имеет приоритетное значение в сфере АПК, динамичное развитие экономики которого основывается на консолидации и взаимодействии ресурсов и возможностей товаропроизводителей, отраслей и сфер хозяйствования.

Холдинговые компании, сфера АПК, кооперация, интеграция, интегрированные структуры.

Organization of agricultural production on the basis of cooperative tion is a priority in the agricultural sector, the dynamic development of the economy which is based on the cerned consolidation and interaction of resources and opportunities goods roproizvoditeley, industries, and economic spheres.

Holding companies, agribusiness, cooperation, integration, integrated structure.

FEATURES OF THE HOLDING COMPANY IN THE AGRIBUSINESS BELARUS TODAY

E.B. Evseev

ЗМІСТ

ІНФОРМАЦІНО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ СУСПІЛЬСТВО В ЗМІСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ТЕХНІЧНИХ ІННОВАЦІЙ В ЗМІСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

<i>Авдєєв С.В., Кулик О.А.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ВИМУШЕНИХ КОЛИВАНЬ ЗЕРНОВОГО МАТЕРІАЛУ НА РЕШЕТАХ ЗЕРНООЧИСНИХ МАШИН	4
<i>Бережний О.М., Махмудов І.І.</i> СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО СЕРВІСУ ТА РЕМОНТУ УСТАТКУВАННЯ В ТВАРИННИЦТВІ	9
<i>Гиря І.В., Кулик В.П., Кулик О.А.</i> ВИБІР КІНЕМАТИЧНИХ ПАРАМЕТРІВ КОЛИВАНЬ РЕШІТНИХ СТАНІВ ЗЕРНООЧИСНИХ МАШИН	11
<i>Дудука Б.А.</i> ПРОЕКТИРОВАНИЕ РАБОЧИХ ОРГАНОВ ПОЧВООБРАБАТЫВАЮЩИХ МАШИН С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ МЕТОДОВ ВИРТУАЛЬНОГО МОДЕЛИРОВАНИЯ	17
<i>Зимин И.Б.</i> ТЕОРЕТИЧЕСКОЕ И ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЕ ОБОСНОВАНИЕ РАЦИОНАЛЬНОЙ ФОРМЫ ГРУЗОНЕСУЩЕЙ ПОВЕРХНОСТИ ТРАНСПОРТНОГО КАНАЛА АЭРОДИНАМИЧЕСКОГО ВЫГРУЗНОГО РАБОЧЕГО ОРГАНА-ОХЛАДИТЕЛЯ ЗЕРНА ПОСЛЕ СУШКИ	20
<i>Ільєнко Н.П., Федоренко Л.В.</i> МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ТЕХНІЧНИХ ІННОВАЦІЙ В ЗМІСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ	26
<i>Герасименко В.П., Калініченко Р.А., Майбородіна Н.В.</i> АНАЛІЗ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДАНИХ ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУМУ ВИТОКУ В МЕРЕЖАХ ТВАРИННИЦЬКИХ ПРИМІЩЕНЬ	31
<i>Кириченко О.М.</i> АНАЛІЗ ПРИЧИН ЗНИЖЕННЯ РЕСУРСУ ТА ВІДМОВ ОБ'ЄМНОГО ГІДРОПРИВОДУ ЗЕРНОЗБИРАЛЬНИХ КОМБАЙНІВ	36
<i>Кулик В.П.</i> ВРІВНОВАЖЕННЯ ЗВЕДЕНОГО ДО ОСІ ПОВОРОТУ ПРИВОДНОГО ВАЛА РЕШІТНИХ СТАНІВ ЗЕРНООЧИСНОЇ МАШИНИ КРУТНОГО МОМЕНТУ	40
<i>Кулик О.А.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ІНЕРЦІЙНОЇ НЕВРІВНОВАЖЕНОСТІ ПРИВОДНОГО МЕХАНІЗМУ РЕШІТНИХ СТАНІВ ЗЕРНООЧИСНИХ МАШИН	47
<i>Кушнар'єв А.С., Кушнар'єв С.А.</i> БІОМЕХАНІКА ЛЮДИНИ ЯК ОСНОВА КОНСТРУЮВАННЯ РУЧНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗНАРЯДЬ	54

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів
«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**

<i>Кушнар'єв С.А.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ВИМІРЮВАЛЬНИХ ПРИЛАДІВ АГРОІНЖЕНЕРІЇ	57
<i>Кушніренко А.Г., Шевченко Н.О.</i> ДО ПИТАННЯ ІСТОРІЇ ПОЯВИ ОГІРКА ТА НІЖИНСЬКОГО ОГІРКОВОГО ПРОМИСЛУ	61
<i>Литвиненко М.В., Савлукенко В.С., Ананненко Т.А.</i> АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ	65
<i>Литвиненко А.В.</i> УРОЖАЙНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ВОЛОКНА СОРТІВ ЛЬОНУ-ДОВГУНЦЯ РІЗНОГО ЕКОЛОГО-ГЕОРГАФІЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ ЗАЛЕЖНО ВІД НОРМ ВИСІВУ НАСІННЯ	69
<i>Литвинов О.І., Василюк В.І.</i> ДО МЕТОДОЛОГІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИХ СИСТЕМ	74
<i>Ікальчик М.І.</i> ПРИБИРАННЯ ГНОЮ В КОРІВНИКАХ	83
<i>Ловейкін В.С., Паламарчук Д.А.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ РЕСУРСУ РЕЙКОВОГО МЕХАНІЗМУ ЗМІНИ ВІЛЬОТУ ШАРНІРНО-ЗЧЛЕНОВАНОЇ СТІЛОВОЇ СИСТЕМИ КРАНА	87
<i>Ловейкін В.С., Човнюк Ю.В., Діктерук М.Г., Почка К.І.</i> МОДЕЛЬ МЕХАНІЧНОГО ОСЦИЛЯТОРА З СУХИМ ТЕРТЯМ У КІНЕМАТИЧНО-СИЛОВОМУ АНАЛІЗІ МАЯТНИКОВИХ КОЛИВАНЬ ВАНТАЖУ ПРИ ГАЛЬМУВАННІ КРАНІВ	92
<i>Лукач В.С., Кушніренко А.Г., Шевченко Н.О.</i> ПРОБЛЕМИ З ВИРОЩУВАННЯМ ЛУБ'ЯНИХ КУЛЬТУР В УКРАЇНІ	97
<i>Лукач В.С., Макаєв В.І., Василюк В.І.</i> ЕНЕРГООЩАДНА ТЕХНОЛОГІЯ УТРИМАННЯ СІЛЬГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН	103
<i>Муранов М.С., Волик Б.А.</i> ИССЛЕДОВАНИЕ ЗАКОНОМЕРНОСТЕЙ РАСПРОСТРАНЕНИЯ ЛИНИЙ СКАЛЫВАНИЯ ОТ ДВИЖУЩЕГОСЯ В ПОЧВЕ ЭЛЕМЕНТАРНОГО ЛЕМЕХА	105
<i>Мартинюк В.Л., Налобіна О.О.</i> АНАЛІЗ ОСНОВНИХ НАПРЯМКІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ КАРТОПЛІЗБИРАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ	110
<i>Петренко І.В., Кириченко О.М.</i> АНАЛІЗ ВИДІВ ТА МЕТОДІВ ДІАГНОСТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ	113
<i>Ромасевич Ю.О.</i> РОЗРАХУНОК ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВІД ЗАСТОСУВАННЯ ОПТИМАЛЬНОГО КЕРУВАННЯ РУХОМ МОСТОВОГО КРАНА	117

<i>Сердюк Д.В.</i> МЕТОДИКА ОЦЕНКИ КАЧЕСТВА ОБРАБОТКИ ПОЧВЫ	121
<i>Стречень М.В., Титенова О.С., Кокунова И.В.</i> ПОВЫШЕНИЕ КАЧЕСТВА ЗАГОТОВКИ КОРМОВ ИЗ ТРАВ В УСЛОВИЯХ СЕВЕРО-ЗАПАДА РОССИИ	124
<i>Супрун О.М., Віршовка М.І., Махмудов І.І.</i> ОЧИЩЕННЯ РОСЛИННОЇ ОЛІЇ ДО ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА	129
<i>Федорина Т.П.</i> ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ НАРИСНОЇ ГЕОМЕТРІЇ ТА ІНЖЕНЕРНОЇ ГРАФІКИ	133
УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСІВ МЕНЕДЖМЕНТУ, ОБЛІКУ ТА АУДИТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ: СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД	
<i>Бараннік Ю.В.</i> РОЛЬ ДЕРЖАВИ У РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	140
<i>Бобир Ю.О.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ	143
<i>Великоборец Н.В.</i> ОПТИМИЗАЦІЯ НАЛОГОВОЇ НАГРУЗКИ НА ОСНОВЕ ПРИНЦИПА РАЗУМНОСТІ (НА ПРИМЕРЕ ПРІДПРИЯТІЙ РЕСПУБЛІКИ БЕЛАРУСЬ)	147
<i>Вертай С.П., Куликовская Е.В., Трухоновец Е.Н.</i> МАРКЕТИНГОВЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ КАК ЭЛЕМЕНТ МАРКЕТИНГОВОЙ ИНФОРМАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ ПРЕДПРИЯТИЯ	151
<i>Гарская Е.С.</i> ПУТИ РЕШЕНИЯ ПРОБЛЕМ В СФЕРЕ ТАМОЖЕННОГО ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВА В УСЛОВИЯХ ТАМОЖЕННОГО СОЮЗА	165
<i>Городецька М.О.</i> ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ СПОСІБ ВИРОБНИЦТВА, ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМОК ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	158
<i>Даценко Н.М.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ПІДХОДУ ДО ЗАСТОСУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ СИСТЕМ МЕНЕДЖМЕНТУ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	162
<i>Дворник І.В.</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ БІОЕКОНОМІКИ В ПОЛІСЬКОМУ РЕГІОНІ	165

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів
«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**

Джуган О.В.

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ 171

Джузганова А.А.

ПЕРСПЕКТИВЫ ВСТУПЛЕНИЯ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН В WTO.
ГЛОБАЛИЗАЦИЯ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН 174

Евсеев Е.Б.

ОСОБЕННОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ХОЛДИНГОВ В СФЕРЕ АПК
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ 178

Зборина И.М.

МЕБЕЛЬНОЕ ПРОИЗВОДСТВО РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ: АНАЛИЗ ПРОБЛЕМ И
ПЕРСПЕКТИВ РАЗВИТИЯ 185

Кириленко М.М.

КОНСАЛТИНГ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ
ПІДПРИЄМСТВ 188

Концеба С.М.

УДОСКОНАЛЕННЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКОВОГО ПРОЦЕСУ В
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ 191

Король А.Г.

ВЫБОР И РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИИ РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ 196

Кот О.Г., Бобир Ю.О.

СПРОЩЕНА СИСТЕМА ОПОДАТКУВАНН, ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ 201

Кузнецова И.А.

МАРКЕТИНГОВЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ ПОТРЕБИТЕЛЬСКИХ ПРЕДПОЧТЕНИЙ НА
РЫНКЕ ТУРИСТИЧЕСКИХ УСЛУГ ГОРОДА ПИНСКА 206

Кулакова Н.Л., Орешникова О.В.

МИРОВОЙ ОПЫТ РАЗВИТИЯ КОРПОРАТИВНОЙ КУЛЬТУРЫ В УПРАВЛЕНИИ
ПРЕДПРИЯТИЕМ 209

Курляндчик А.А.

ПОЛИТИКА УПРАВЛЕНИЯ ФИНАНСОВЫМИ ПОТОКАМИ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ
САХАРНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ 213

Куроченко Ю.М., Бобир Ю.О.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ 217

Куроченко Ю.М., Стадник В.П.

РОЛЬ МАРКЕТИНГУ В УПРАВЛІННІ СУЧАСНОЮ ФІРМОЮ 222

Кучеренко Т.Є.

РОЗВИТОК КОНЦЕПЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ 226

<i>Лукашевич Т.Н.</i> ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ИНТЕГРИРОВАННЫХ ФОРМИРОВАНИЙ МОЛОЧНОЙ ОТРАСЛИ	231
<i>Македон Г.М.</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІОЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ	236
<i>Мискевич Е.В.</i> ПОСТРОЕНИЕ МОДЕЛИ ПРОГНОЗА ОБЪЕМА РЕАЛИЗАЦИИ ЛДСП ОАО «ИВАЦЕВИЧДРЕВ» НА ВНЕШНЕМ РЫНКЕ С УЧЕТОМ СЕЗОННОГО ХАРАКТЕРА ПРОДАЖ	240
<i>Ломінська О.О., Мринська Т.С.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	247
<i>Овчарик З.Д.</i> МІЖНАРОДНА ПРАКТИКА ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗАПАСІВ	250
<i>Панкратова Л.А.</i> МЕТОДОЛОГІЯ ОБЛІКУ У КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВСЬКИХ СТРУКТУРАХ	253
<i>Паршутич О.А.</i> НАПРАВЛЕННЯ РАЗВИТИЯ ИНТЕГРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ БРЕСТСКОГО РЕГИОНА	257
<i>Петришин Л.П.</i> ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ПОДАТКОВОЇ ЗВІТНОСТІ	262
<i>Підлубна О.Д., Шайко О.Г.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ	265
<i>Позняк В.В., Потопальська Н.В.</i> СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТИ	270
<i>Потопальська Н.В.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ	273
<i>Романенко Т.В.</i> ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ОСНОВНЕ ДЖЕРЕЛО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ	276
<i>Світлична В.А., Кислий М.В., Царук Н.Г.</i> ПРОБЛЕМА СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	279
<i>Сиротюк Г.В.</i> ТЕОРІЯ АГЕНТСЬКИХ ВІДНОСИН В АУДИТІ	284

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів
«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**

Стадник В.П. ЗАХІДНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ТА ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ ЛОГІСТИКОЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ	288
Стаднік Л.І. РОЛЬ АГРАРНОЇ ОСВІТИ В ЯКІСНОМУ КАДРОВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	291
Степа М.В., Романенко Т.В. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	296
Степа М.В., Потопальська Н.В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АПВ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	299
Стінковий І.С., Бобир Ю.О. УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВІТЧИЗНЯНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНИХ ТА СУСПІЛЬНИХ ЗМІН	302
Тивоненко І.Г., Махмудов І.І., Романенко Т.В. МОДЕЛЮВАННЯ ВИРОБНИЧИХ СТРУКТУР ОРЕНДНИХ МЕХАНІЗОВАНИХ ПІДРОЗДІЛІВ	306
Тивоненко І.Г., Махмудов І.І., Нечаєв С.С. ФОРМИ І МЕТОДИ ВИКОРИСТАННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ С.-Г. ПІДПРИЄМСТВ	313
Труфен А.О. ОЦІНКА ВПЛИВУ ВИДАТКІВ НА ОПЛАТУ ПРАЦІ НА ЗРОСТАННЯ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	315
Филипенко В.С., Кузёмкин Д.В., Филипенко Е.В., Шестакович Н.К. СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ПРОЦЕССА МЕНЕДЖМЕНТА ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МЕЛИОРИРУЕМЫХ ЗЕМЕЛЬ	319
Царук Н.Г. ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНА ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	327
Шило М.Е. КОНЦЕПЦІЯ ІННОВАЦІОННОГО РОЗВИТКУ ЗЕРНОВОГО ПРОИЗВОДСТВА РЕГІОНА	331
Ярошенко Ю.В. ШЛЯХИ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТО- СПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ РИНКОВИХ УМОВАХ	335

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТИ І
НАУКИ. ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ З ПОЗИЦІЙ ДОСТУПНОСТІ ТА
НЕПЕРЕРВНОСТІ ОСВІТИ**

- Бимагамбетова З.А., Байгенжина Р.Б.*
ФОРМИРОВАНИЕ ИННОВАЦИОННОЙ УПРАВЛЕНЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ 21 ВЕКА
– ГЛАВНОЕ УСЛОВИЕ РАЦИОНАЛИЗАЦИИ СОВРЕМЕННОГО СОЦИАЛЬНОГО
УПРАВЛЕНИЯ 342
- Булавенко Ю.К., Лисенко С.Г.*
ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ З ПОСЛАБЛЕНИМ СТАНОМ ЗДОРОВ'Я, ЯКІ
ЗАЙМАЮТЬСЯ В СПЕЦІАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ГРУПАХ 344
- Джуган О.В., Грабовецький О.І.*
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ
ВИЩОЮ ОСВІТОЮ 349
- Жакина К.А.*
ПРИМЕНЕНИЕ ТЕХНОЛОГИИ КРИТИЧЕСКОГО МЫШЛЕНИЯ НА УРОКАХ
ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ ДИСЦИПЛИН 353
- Заруба Н.В., Грабовецький О.І.*
РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА 355
- Зеленська К.С., Грабовецький О.І.*
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ
АГРАРНОЇ СФЕРИ 359
- Касьмова А.К., Байгенжина Р.Б.*
СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ КОРПОРАТИВНОЙ, ИННОВАЦИОННОЙ
КУЛЬТУРЫ И КУЛЬТУРЫ ПРОИЗВОДСТВА 362
- Кириленко М.М., Ткаченко К.В., Стадник В.П.*
ГОЛОВНІ ВАЖЕЛІ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ ОСВІТИ 368
- Козут С.І.*
ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НАУКИ І ОСВІТИ В УКРАЇНІ 372
- Кошова Н.В.*
ОСВІТА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ КУРС ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ 375
- Кузнєцова С.В.*
ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТЕХНІЧНИХ ЗНАНЬ У ПІДГОТОВЦІ ІНЖЕНЕРІВ-
АГРАРНИКІВ 378
- Курганський О.Д., Хомич В.І.*
ДІЛОВЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК ВАГОМИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ЕНЕРГЕТИКІВ 385